

Igehirdetés 2021. február 21 - Böjt 1. vasárnapja

Ének: 65. zsoltár - A SIONNAK HEGYÉN, ÚR ISTEN

Fohász

Kegyelem néktek és békesség Istentől, ami Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól, Ámen.

Ének: 151. dicséret - URAM ISTEN, SIESS

Igeolvasás

Textus: Jelenések 21,5-8

A trónon ülő ezt mondta: Íme, újjáteremtek mindent. És így szólt: Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak! És ezt mondta nekem: Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak a tűzzel és kénnel égő tóban lesz a helye: ez a második halál.

Igehirdetés

Böjt első vasárnapján a „királyi székből” Istent szólal meg, aki kimondta a mindenség megújításának nagy ígérését: „*Íme, mindent újjá teszek*”, s mindjárt utána azt is, hogy mindez „*Meglett*”.

A Jelenések könyve egy olyan világba visz bennünket, ahol ez a „*meglett*” már valóság. De mi, akik ma élünk, és János apostol korábban élt olvasói számára is ezek még csak a jövő dolgai. Jézus a kereszten ezt így jelentette ki: „*Elvégeztetett*”. Jézus szenvedésében, a keresztre való eljutásban, kereszthalálban a világ megváltása történt meg. Jézus szenvedésére gondolva, ezt elfogadva, és a saját életünket ennek a szenvedésnek a fényében vizsgálva eljuthatunk az utolsó időkbe, amikor a világmindenség megújítása történik meg.

Az ember gyakran kutatja a jövőt. Milyen lesz, hogyan fogunk élni? Jót, vagy rosszat hoz? Manapság társul hozzá a kérdés, hogy mikor lesz vége a világvégének, amelyben még sokan ma sem hisznek. Az ember sokszor ilyen hitetlen. Nem hiszi azt sem, ami a szemei előtt van, nem hiszi, amikor látható, érzékelhető veszély van a közelében, hogyan hinné el azt, ami ugyan már egy örök isteni világban elvégeztetett, meglett, de ebben a világunkban még csak tartunk e felé az elvégzett és beteljesített jövő felé.

Isten mai Igében hangzó szava arra nagy ígéretekre tesz pontot, amely így hangzik: „*Íme, mindent újjá teszek*”. S Istennek ez a cselekvő szeretete hozza az ember számára a szabadulás lehetőségét, szabadulást a fájalmakból, a szenvedéstől, megtisztulást a bűntől, megújulást a romlásból.

S mit tehetünk mi? Kell-e nekünk tennünk egyáltalán valamit? Természetesen igen, mert a jövőre való várakozásunkban azt várjuk, hogy a királyi trónon ülő fiává fogadjon, s nemcsak lelkünket, hanem testünket is megváltsa az örök életre. S ezt mi nem várhatjuk tétlenül. A mi mai életünkben kell eldöntenünk, hogy milyen a mi személyes viszonyunk ehhez a trónon ülő Királyhoz. Hogy annak, aki számon tartja gyöngeségeinket, bukásainkat, harcainkat, bűneinket, vajon át tudjuk-e adni az életünket? Tudjuk-e hinni mindazt, amit ő kijelentett? Tudjuk-e hinni, hogy a mélységes a keresztre vezető szenvedés útja lehet a mi megtisztulásunk lehetősége? S hisszük-e, hogy ennek a keresztnak a mi mában elkövetett bűneink is okai voltak? Hisszük-e, hogy a Krisztus feltámadásába vetett hit által a mi bűneink is eltöröltettek?

A trónon ülő egybegyűjti azokat, akik gyengék voltak, botladoztak, akik bűnbe estek, de

akik hittek, és ebben a hitben mindvégig megálltak. Ezeknek a bűnösöknek, akik megtértek hozzá a kegyelmet ingyen adta és adja, hogy vele együtt győzzenek.

Az Ige az utolsó napról beszél, s azt, mondja, hogy nem felejtődik el minden, hanem lesz ítélet. Lesz, akik fiúvá fogadtatnak, s lesznek, akik eltaszítatnak. Kemény beszéd ez, de az Ige a kegyelem mellett ezt a kemény beszédet is hirdeti. Az élet fája és az élet vize mellett lesznek áldozatok, a hitetlenség és a bűn áldozatai, akiket a második halál teljesen elnyel, ez a végleges elvettetés: „*de a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak a tűzzel és kénnel égő tóban lesz a helye: ez a második halál.*” Akik hallgatták Jézus beszédét, mégsem változtak, mégsem indította meg őket Jézus szenvedése, és azoknak a szenvedése, akik a környezetükben élnek, azok az örök élet lehetőségét taszítják el maguktól.

Nagyon sok ember számára az Isten csak kezdeténél van jelen, a teremtésnél, amikor az élete elindul, amikor a szülők megkeresztelik, amikor gyerekként tudnak engedelmeskedni a szülőknél, s Istennek is. Felnőttként, amikor egyre több hatás éri az embert, már nehezebb engedelmesnek maradni, nehéz hinni Isten szavát, mert azt hiszik, az a tökéletes emberekről és a tökéletes földi életről szól. Egyre nagyobb különbséget látunk ennek a világnak a működése, és a biblia idealisztikus élet követelményei között. Kiderül, nincs egy igaz ember, s a világ tele van igazságtalansággal és bűnnel, s ezzel nagyon sokan lelkiileg nem tudnak mit kezdeni. Ezért nem hogy közelebb kerülnének Istenhez, hanem egyenesen őt okolják a tökéletlen világért. Nem veszik észre, hogy a saját tökéletlenségük, szeretetlenségük, bűneik azok, amelyek mérgezik az életet. De a Biblia Istene nemcsak az első, hanem az utolsó is, Alfa, és Omega. Ha bölcsességét, szeretetét hatalmát látjuk a kezdetnél, ugyanez meg fog mutatkozni a végénél is, akkor is, ha ma még ezt nem látjuk. De hihetünk benne, és várhatunk erre az Istennel együtt való végre.

„*Ezek az igék megbízhatóak és igazak*” – olvassuk. A keresztyén, hívő ember megtapasztalta ezt az igazságot. Élő beszédként vette belőle a figyelmeztetést, a vigasztalást, a szabadítást, a hitre való buzdítást, a bátorítást. S ahogy hiszünk a Krisztus szenvedéséről, haláláról és feltámadásáról szóló bizonyágtételnek, úgy tudunk hinni az utolsó időkre vonatkozó kijelentésnek is.

Éljünk mindnyájan ezzel a lehetőséggel, ne csak az életünk elején, hanem egész életünkben tartsunk ki a Krisztusban való hit mellett. Nagy ajándék ez! S ne törődjünk azzal, hogy az emberek nagy része erre nem képes. Sokan nem képesek azok közül sem, akik az egyházaknak a tagjai. Jézus maga mondja: „*Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.*” / Mt7,21/ Ehhez azonban meg kell tapasztalni, és meg kell látni az elesettséget, a szegénységet, a lelketlenséget, s szomjazni kell Isten Országát, és igazságát.

Krisztus a keresztre felé vezető úton engedelmes volt, átadta magát a világ gyűlöletének, igazságtalanságának. Szenvedett, mert tudta, hogy értünk meg a keresztre, és értünk áldozza magát, hogy megtörténjen az „*elvégeztetett*” és a „*meglett*”. S nekünk ezt az a bennünket végtelenül szerető engedelmes Krisztust kell megismernünk és követnünk. Meg kell látnunk mellette önmagunkat, megismernünk a saját indulatainkat, teljes lelkünket, hogy rádöbbenjünk a félelmetes és megrendítő Isteni igazságra, mennyire kicsiny a bennünk lévő szeretet az övé mellett, és mennyire képtelenek vagyunk még erre a kicsire is nélküle.

Adja az Isten, hogy rádöbbenjünk, hogy szükség van rá, hogy megtérjünk hozzá, hogy belőle merítsünk erőt a jóságra, a szeretetre, az önzetlenségre. Kérjük az Urat, hogy segítsen megtapasztalni az ő áldozatának áldásait, és megváltoztatni az életünket úgy, hogy miénk lehessen a trónon ülő Király ígérete: „*Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.*” Így legyen! Ámen.

Ima

Értünk szenvedő, megfeszített Krisztusunk, hálával köszönjük, hogy letetted értünk az életedet, s köszönjük, hogy újra felvetted győzedelmesen, s ott ülsz az Isten jobbján, a menny trónusán. Téged kérünk, irgalmazz nekünk kegyelmed által! Hallgasd meg a mi bűnvallásunkat, s kérünk, hogy tégy szabaddá bennünket.

Töredelmesen valljuk meg előtted, hogy sokszor feledkeztünk meg rólad az elmúlt időszakban, hitünk meggyengült, s nem voltunk elég hálásak a te jótéteményeidért. Ebben a járványos időben is inkább csak magunkra gondoltunk, s megfeledkeztünk felebarátaink, gyülekezeti testvéreink gondjairól, megfeledkeztünk az egyházaadról. Nem kísértük figyelemmel a nekünk szánt útmutatásaidat, a napi igét, táplálékot, nem csöndesedtünk el naponként előtted, nem adtunk hálát, s nem tőled kértük a segédelmet az életünk problémáinak megoldásához. Megvalljuk előtted, hogy minden más fontosabb volt számunkra, mint az irántad való tisztelet és szeretet. Urunk sokszor elhatalmasodik bennünk az önzőség, az irigység, a gyűlölet, a büszkeség, kevélység, gőg, fősvénység, kapzsiság, zsugoriság, torkosság, mohóság, bujaság, harag, lustaság és a jóra való restség. Visszagondolunk az eddigi életünkre, s az életünk elmúlt időszakára, s ha valóban elcsöndesedünk előtted, meglátjuk ezeket a bűnöket gondolatainkba, cselekedeteinkben. Kérünk, Urunk, hogy te segíts ezeket meglátni nekünk, ha vakok vagyunk saját bűneinkkel kapcsolatban. Mutasd meg rossz gondolkodásunkat, és mutass rá konkrétan kinek és mikor ártottunk a felsorolt bűnök által, s kérünk, segíts bennünket, hogy ezeket letegyük a te keresztedre. Tudjuk, Urunk, hogy ez nem megy könnyen, hiszen a lelkiismeret-furdalás mindaddig ott lesz bennünk, amíg ezeket jóvá nem tesszük. Kérlek, segíts, hogy a felismerés után jóvá is tegyük ezeket. Ha valakinek ártottunk, tudjunk utána menni, jóvátenni az ellene elkövetett bűneinket, tudjunk bocsánatot kérni tőle. Tudjuk Urunk, hogy csak akkor lehetünk a te gyermekeid, s csak úgy fogadsz el bennünket, s csak úgy teszed semmissé bűneinket, ha látod bennünk az őszinte fájdalmat az elkövetett bűneink miatt, a mély lelki bánkódást, s a jobbá válás igaz szándékát. Kérünk, add meg nekünk ezeket, hogy valóban irántad való tisztelettel, és hálás szívvel álljunk eléd, s igaz szívvel esedezzünk a te megbocsájtásodért. Kérünk, Te add az erőt, hogy tudjunk bocsánatot kérni ne csak tőled, hanem mindazoktól, akinek ártottunk, vagy akiket megbántottunk. Urunk, adj nekünk ehhez alázatot, és bátorságot is.

Kérünk, hogy te légy velünk akkor, amikor rendezni akarjuk ezeket az adósságainkat feléd. Hálásak vagyunk, Urunk, hogy ezt még megtehetjük, mert még tart a kegyelmi idő, még meghagyta életünket, hogy megerősödjünk hitben, hogy rendbe tegyük az életünket, az emberi kapcsolatainkat és a veled való kapcsolatunkat is.

Urunk, a következő vasárnapon a te asztalod köré kellene gyűlnünk. A járvány miatt újra csak otthonainkban vehetjük az Úrvacsorát, a kenyeret és a bort. Urunk kérünk, add, hogy ehhez megteremtsük a feltételeket, amint ahogy azt már korábban is tettük, S amennyiben nem tettük, most adj lehetőséget és akaratot, hogy megtegyük. Hét közben az Úrvacsora előtt vegyük elő naponként a Szentírást, és imádkozzunk minden nap a bűneink bocsánatáért. Kérünk, add, hogy elcsöndesedjünk majd a bűnbánati Igehirdetés alkalmával is pénteken este, amelyet szintén olvashatunk és hallgathatunk a honlapon keresztül azokkal a gyülekezeti tagjainkkal együtt, akiknek fontos mindaz, amit Te értünk tettél. Kérünk, ne engedd, hogy erről megfeledkezzünk, hisz tudjuk, hogy csak úgy lehetünk a te gyermekeid, a te fiaid, ha közösségben vagyunk veled az Úrvacsorában is. Hitünknek és lelki életünknek nagyon fontos része mindez. Kérünk, készíts erre a böjti ünnepre bennünket méltóképpen. Add, hogy figyelemmel kísérjük saját cselekedeteinket, saját gondolatainkat, hogy bűneink el ne hatalmasodjanak rajtunk. S esedezzünk hozzád, hogy mindezek után fogadj fiaddá bennünket, s ments meg bennünket a második haláltól. A ajándékozz meg erős hittel, hálátelt szívvel, s örök élettel. Ámen.
Mi Atyának....

Adakozásra való felhívás

Testvérek, ne feledjük, hogy minden hálaáldozat és adakozás az Istentisztelet része. Hálánk nélkül az Úr felé mondott imánk is üres marad. Ha áldozatosak vagyunk, javait az Úr megsokasítja a i életünkben is. Buzdítsanak ma is bennünket Pál apostol szavai:

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvtelenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza reátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre.” (2Kor 9,78)

Áldás

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájunkkal, Ámen.